

NEW

לקוטי שיחות

קדושים KEDOSHIM

VOLUME 1, P. 254-263

LIKKUTEI SICHOS

INSIGHTS INTO THE WEEKLY PARSHA

BY THE LUBAVITCHER REBBE

Dedicated to

**Emmanuel (Mendel)
Karp**

1905 - 1989

son of Bernard (Berl) and Rose (Rezele)

Manny Karp was the first of his family born in the United States, in 1905. His first language was Yiddish. Losing his mother to the Spanish Flu shaped his resilience and commitment to helping others, ultimately leading to a career as a guidance counselor in Philadelphia public schools. He also served many years as the director of Camp Akiba in the Poconos.

Karp's legacy is characterized by his optimism and unwavering dedication to learning and mentorship. Emmanuel Karp died in 1989.

KEDOSHIM I | קדושים א

Adapted from a *sichah* delivered on *Acharon shel Pesach*, 5717 (1957)

Introduction

Commenting on the verse,¹ “You shall be holy unto Me, for I, G-d, am holy,” the Midrash² states,

“You shall be holy.” Can you be like Me [G-d]? The verse goes on, “Since I, G-d, your L-rd, am holy,” [meaning,] My holiness surpasses your holiness.

Chassidic thought³ reinterprets the rhetorical question, “Can you be like Me?” as a positive assertion, “You can be like Me.” How is this possible? Because “I, G-d, your L-rd, am holy.”

What a challenging teaching! We – human beings living in a material world – are asked to be holy, to live a spiritually-conscious existence even as we involve ourselves in our day-to-day realities. Moreover, it instructs us that our holiness can parallel that of G-d Himself.

But it also tells us how this is possible. Because “I, G-d, your L-rd, am holy.” Within each one of us is an actual spark of G-d and that gives us the potential to live a life of holiness.

In the *sichah* that follows, the Rebbe elaborates on this theme, explaining how holiness should permeate the way we eat, drink, do business, and carry out other activities in the worldly sphere. Moreover, he explains the importance of communicating such a lifestyle to our children.

So that this message does not remain merely theoretical, he gives us a practical example of how it is applied in an ongoing manner – *Shabbos*. *Shabbos* provides us an example of how we can transform our physical activities into means of spiritual expression, bridges of connection to G-d.

---

1. *Vayikra* 20:26.

2. *Vayikra Rabbah* 24:9.

3. *Meor Einayim* p. 47b, commenting on the above verse.

Holiness, Heritage, and Transcendence

A Triad of Holiness

1. *Parshas Kedoshim* begins with three commandments: a) “You shall be holy,”¹ b) “Each person should fear his mother and father,”² and c) “You shall observe My *Shabbosos*.”³

Everything in the Torah is precise. Thus, we must say that the fact that these three commands are stated together is also precise, indicating that they share a connection with each other.

א. די ערשטע דריי ציוויים פון אנהויב פרשה זיינען: א) קדושים תהיו. ב) איש אמו ואביו תיראו. ג) את שבתותי תשמרו.

אין תורה איז דאך אלץ בדיוק, מוז מען זאגן, אז דאס וואס די דריי ציוויים קומען צוזאמען איז אויך בדיוק, און זיי זיינען צווישן זיך פארבונדן.

To Be Holy Like G-d

2. In the present context, holiness means “separation,” as the end of this Torah portion states, “You shall be holy to Me... and I have separated you from the peoples.”⁴ This verse emphasizes that Jews must be distinguished from the nations of the world, as reflected by Moshe’s request,⁵ “I and Your people will be distinguished from every people on the face of the earth.”

When must it be emphasized that separation is necessary? Only when matters appear the same externally. Similarly, the command, “You shall be holy” does not refer to the observance of the Torah and its *mitzvos*. That is obvious since, from the outset, the nations of the world have no inherent connection to these practices, as it is written,⁶ “He tells His words to Yaakov... He has not done

ב. קדושה מיינט דא הבדלה, אזוי ווי ביים סוף פון דער סדרה שטייט: והייתם לי קדושים וגו' ואבדיל אתכם מן העמים, וואס מיינט, אז איין דארפן זיין אפגעטיילט פון די אומות העולם, ווי עס שטייט: ונפלינו אני ועמך מכל העם אשר על פני האדמה.

דער ענין הבדלה איז נויטיק און שייך נאר אין אזוינע ענינים וואס אויסערלעך זיינען זיי גלייך, און אזוי אויך דער ציווי קדושים תהיו רעדט זיך ניט וועגן תורה ומצוות, ווארום צו דעם האבן דאך די אומות העולם מלכתחלה קיין שייכות ניט, ווי עס שטייט: מגיד דבריו ליַעקב גו' לאַ עשה

1. *Vayikra* 19:2. *Sefer Chareidim*, quoting *Rashbetz* and an unnamed *Gaon* (later identified as the author of *Halachos Gedolos*) who consider it as a positive Scriptural command. *Ramban* (in his commentary on the above verse) terms it an encompassing *mitzvah*.* In that vein,

see also *Rambam's Sefer HaMizvos, shoreh* 4.

* Not a commandment to perform or refrain from any specific act, but a guideline of general relevance.

2. *Vayikra* 19:3.

3. *Ibid.*

4. *Ibid.*, 20:26. See *Tanya*, ch. 46, which emphasizes the connection between holiness and separation.

5. *Shmos* 33:16.

6. *Tehillim* 147:19-20.

so for any nation.” Instead, the command refers only to permitted matters: eating, drinking, doing business, and the like, in other words, activities in which Jews outwardly appear similar to other peoples. Concerning these, the Torah commands, “You shall be holy.” Even regarding such matters, the Jews’ conduct should stand out as different.

The command reflects a Torah ideal. But is it practical? How can a person be expected to conduct himself in a holy manner when he is involved in matters of this world? The question is especially pertinent during the era of exile – a doubled and redoubled darkness when G-dliness is not evident. To this, the Torah answers,⁷ “For I, G-d your L-rd am holy.” Wherever the Jews find themselves, they are connected with G-d, the One of whom it is said,⁸ “You are holy.” This makes them also a holy nation, one whose holiness can resemble the holiness of the Holy One, blessed be He.

The degree of influence that G-d’s holiness has on the Jewish people is illuminated by the chassidic interpretation of the Midrash’s commentary on the verse, “You shall be holy to Me, for I, G-d, am holy.” The Midrash⁹ explains:

“You shall be holy.” Can you be like Me [G-d]? The verse goes on, “Since I... am holy,” [meaning,] My holiness surpasses your holiness.

Chassidic thought¹⁰ reinterprets the rhetorical question, “Can you be like Me?” as a positive assertion, “You can be like Me.” How is this possible? Because “I, G-d, your L-rd, am holy.”¹¹

Transmitting Holiness

3. The purpose of a Jew is not merely to be holy himself, but to establish a legacy of holiness, as stated regarding the first Jew, Avraham our Patriarch,¹² “For

כִּן לְכָל גּוֹי גּוֹי. עַם רְעֻדָּת זֶיךָ נֶאֱרָא בְּנוֹגֵעַ דְּבָרֵי הַרְשׁוּת: עֶסֶן, טְרִינְקֵעֵן, מַסְחָר און אַזױן וּוְיִטְעֵר וואָס אין זײַ זײַנען אײַדן אין פֿלוג אױסערֿלעך גְּלִיחֵךְ צו אַנדערע פֿעלְקער, אױף דֵּערױף זאַגט אַן תּוֹרָה: קְדוּשִׁים תִּהְיוּ.

ווי אַזױ קען זײַן אַז בְּשַׁעֲת מְעַן גְּעִפִּינְט זײךְ אין עִנְיָנֵי עוֹלָם הִנֵּה און בְּפֶרֶט בְּזִמְנֵי הַגְּלוּת, חֲשֵׁךְ כְּפּוֹל וּמְכַפֵּל, זָאל אין דָּעם זײַן קְדוּשָׁה? זאַגט ער אױף דָּעם: “כִּי קְדוּשׁ אָנִי” - אײַדן וואו זײַ גְּעִפִּינְען זײךְ זײַנען זײ פֿאַרְבּוֹנֵדן מִיט דָּעם אױבֶּר־שֵׁטן, מִיט “אַתָּה קְדוּשׁ”, דֵּערֿפֿאַר זײַנען אױף זײ אַ גּוֹי קְדוּשׁ, בִּיז - בְּדוּמָה לְקְדוּשָׁתוֹ שֶׁל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא. יְכוּל כְּמוֹנֵי - בְּנִיחוּתָא.”

ג. דער תכלית פון אַ אײַדן איז דאָךְ נִיט נֶאֱרָא אַלֵּיין צו זײַן קְדוּשׁ, נֶאֱרָא ווי עַם שְׂטִיט

7. Vayikra 19:2.

8. Tehillim 22:4.

9. Vayikra Rabbah 24:9.

10. Meor Einaim (p. 47b in the

Warsaw printing).

11. See *Toras Menachem, Sefer HaMaamarim Melukat*, Vol. 3, p. 262, which explains that through *teshuvah*, a Jew bonds with G-d’s Es-

sence. Since G-d’s Essence is utterly unbounded, within it is the potential to endow a Jew with the holiness identical to G-d’s own.

12. Bereishis 18:19.

he will command his children and his household after him so that they keep the way of G-d.” To emphasize the importance of transmitting one’s values, the Torah includes the second command, “Each person shall revere his mother and his father,” which alludes to the obligation of education. A child’s first and primary educators are his mother and father. They must instill in their children the feeling that they are different from the entire world, that they are members of a holy nation.

The verse lists the two parents in this order – “mother and father” – with the mother mentioned first. She is given primacy since she is the mainstay of the home¹³ and, in practice, the main responsibility for educating the children lies in her hands.

Teaching Transcendence to Ourselves and Our Children

4. On a practical level, how can parents educate their children, and also themselves, so that “I and Your people shall be distinguished”? This question is answered by the third command: “You shall observe My *Shabbosos*.”

Shabbos is a sign between G-d and the Jewish people. It highlights faith in G-d’s creation of the world¹⁴ and strengthens the certainty that G-d is the Creator of the world and continuously directs it.

This realization distinguishes the Jews from other peoples. The nations of the world claim,¹⁵ “G-d has abandoned the earth,” leaving the world to the control of stars and constellations, i.e., the intermediaries that G-d established within the

אויפן ערשטן אידן, אברהם אבינו, אשר יצוה את בניו ואת ביתו אחריו ושמרו דרך הוי' - אויף דערויף קומט דער צווייטער ציווי: איש אמו ואביו תיראו, וואס אין דעם איז מרויף חובת החינוך. די ערשטע מחנכים זיינען דאך אמו ואביו. די מוטער און דער פאטער דארפן אריינברענגען אין די קינדער דעם געפיל אז זיי זיינען אנדערש פון דער גאנצער וועלט, זיי זיינען מיטגלידער פון א גוי קדוש.

און דער סדר הכתוב איז: אמו ואביו - פריער די מוטער, ווייל זי איז די עקרת הבית און דער עיקר החינוך בפועל - ליגט ביי איר אין די הענט.

ד. ווי אזוי באאיינפלוסט מען קינדער, און אויף זיך אליין, אז עס זאל זיין - ונפלינו אני ועמך? אויף דעם קומט דער דריטער ציווי: את שבתותי תשמרו.

שבת איז אן אות - צייכן - צווישן דעם אויבערשטן מיט אידן, עס באצייכנט די אמונה אין חידוש העולם און שטארקט זי - די געוויסקייט, אז דער אויבערשטער איז דער באשעפער פון דער וועלט און פירט מיט איר אן שטענדיק.

וואס אין דעם זיינען אידן אפגעטיילט פון אנדערע פעלקער. די אומות העולם זאגן, אז דער אויבערשטער האט איבערגעלאזן די וועלט אין די הענט פון די שטערן און

13. The Hebrew term used in the original *akeres habakis* literally means “the homemaker.” However, based on the connection between the words *akeres* and *ikar*, the Rebbe (*Likkutei Sichos*, Vol. 39, p. 469, et

al., based on *Bereishis Rabbah* 71:2, *Zohar*, Vol. I, p. 154a, et al.) would often give the interpretation cited in the main text. See *Rashi*, *Bereishis* 31:4, 46:19.

14. *Sefer HaChinuch*, *mitzvos* 31-32.

For this reason, in our prayers, we refer to *Shabbos* as “a remembrance of the work of Creation.”

15. Cf. *Yechezkel* 8:12, 9:9. See *Derech Mitzvosecha*, *mitzvas milah*, p. 12, et al.

natural order. By contrast, through their faith, the Jews are connected with G-d who is above nature. As such, they need not be concerned with natural forces, as it is written,¹⁶ “Do not be fearful at the signs of heaven as the nations are fearful of them.”

The potential for the Jewish people to rise above nature comes as a result of the effect of *Shabbos* over the six days of the week. In the account of creation, G-d’s name *Elokim* (א-להים) – which numerically equals “nature” (הטבע)¹⁷ – appears 32 times. By contrast, *Shabbos* is described as “a *Shabbos* to *Havayah*,”¹⁸ He who “was, is, and will be simultaneously” – to highlight that *Shabbos* is a day when we can appreciate G-d as He transcends nature.

Shabbos was given specifically to the Jewish people, and not to the nations of the world. Indeed, “a non-Jew who observes *Shabbos* is liable for death.”¹⁹ The reason is that the non-Jews relate only to G-dliness as it is manifest in the natural forces that control existence – to *Elokim*, which numerically equals “nature” – and not to G-d as He is transcendent, as manifest on “*Shabbos* to *Havayah*.”

This is also the second allusion conveyed by *Shabbos*²⁰ – the Exodus from Egypt,²¹ which reflects the transcendence of all the constraints and limitations of nature.

Making the World a Sanctuary

5. The observance of *Shabbos* inculcates an atmosphere of holiness within a home. By fulfilling the commandment, “You shall observe My *Shabbasos*,” we maintain the sign and connection between Jews and G-d who is above nature. Similarly, this goal is

מְזֻלוֹת: עֲזַב ה' אֶת הָאָרֶץ - כּוֹכְבִים וּמְזֻלוֹת, אֲבָעַר אֵינָן זֵינְעֵן פֶּאָרְבוֹנֵדן דּוֹרֵךְ זֵייעֶר אָמוּנָה, מִיט דָּעם אויבֶערֶשְׁטֶן שְׁלִמְעֵלָה מֵהַטֵּבֶע, און מִיט טֵבֶע דֶאָרְפֵן זֵי זִיךְ נִיט רֶעכֶענֶען, ווי עס שְׁטִיט״: מֵאוֹתוֹת הַשָּׁמַיִם אֶל תַּחְתּוֹ - (אֲבָעַר) יַחְתּוֹ הַגּוֹיִם מֵהֶמָּה. וְנֹאס דָּאס אִיז דֶּער אויפֶטוּ פֿון שַׁבַּת אויף די שְׁשֵׁת יְמֵי הַחֹל. בֵּי דֶּער דֶּער בְּרִיאָה שְׁטִיט ל”ב פֶּעַמִּים אֱלֹקִים - בְּגִמְטְרִיא הַטֵּבֶע. אֲבָעַר שַׁבַּת אִיז - שַׁבַּת לְהוֹי, הִיָּה הוֹה וְיִהְיֶה כְּאֶחָד - לְמַעַלָּה מֵהַטֵּבֶע.

און גֶּעגֶעבֵן הָאָט מֵעַן דָּעם שַׁבַּת צו אֵינָן דּוֹקָא, און נִיט צו אוֹמוֹת הָעוֹלָם, וְעַכּוּ”ם שְׁשַׁבַּת חֵיב מִיָּתֵהּ. וְוִייל זֵייעֶר שְׁיִיכוֹת אִיז נֶאָר צו אֱלֹקִים, בְּגִמְטְרִיא הַטֵּבֶע, און נִיט צו שַׁבַּת לְהוֹי.

וְנֹאס דָּאס אִיז אויך דֶּער צוֹנִיטֶער רְמִז״א אִין שַׁבַּת - יְצִיאַת מִצְרַיִם, אַרוֹיס פֿון אֶלֶע מְצָרִים וּגְבוּלִים פֿון טֵבֶע.

ה. און דּוֹרֵךְ דָּעם ״וְאֵת שַׁבְּתוֹתַי תִּשְׁמְרוּ״ - אֶפְהִיטֵן דָּעם צֵיכֵן און פֶּאָרְבוֹנֵד צווישן אֵינָן מִיטֵן אויבֶערֶשְׁטֶן שְׁלִמְעֵלָה מֵהַטֵּבֶע,

16. *Yirmeyahu* 10:2.

17. *Pardes, shaar* 12, ch. 2. From *Shelah, Shaar HaOsios, Os Kedushah*, the marginal note beginning *Vehinei mosif al harishonos* (p. 89a), there is a slight indication that this concept is sourced in the *Zohar*.

18. *Shmos* 20:10. *Havayah* is the term used by *Chassidus* to refer to the Four-Letter name of G-d. This name of G-d associated with the G-dly light that entirely transcends the structures of the world, being past, present, and future as one.

19. *Sanhedrin* 58b.

20. *Sefer HaChinuch*, loc. cit.

21. Thus, in our prayers, we refer to *Shabbos* as “a remembrance of the Exodus from Egypt.”

achieved by strengthening our faith that Jews are not subject to natural forces but are protected solely through G-d’s individual Divine Providence.

These two influences enable both ourselves and our children to fulfill the charge, “You shall be holy” – to bring holiness even into physical matters. This is possible because we possess firm faith that even the physical existence of Jews is connected with G-d who says, “I am holy.”

Later in this Torah reading, it is written,²² “You shall observe My Shabbasos and revere My Sanctuary,” connecting Shabbos to the Sanctuary. By fulfilling the commandment, “You shall observe My Shabbasos,” a Jew can transform every element of existence into a Sanctuary, a dwelling for G-d.

22. Vayikra 19:30.

דורך שטארקן די אמונה, אז אידן זיינען ניט אונטערגעווארפן צו טבע נאר זיינען אפגעהיט דורך השגחה פרטית פון דעם אויבערשטן אליין,

פועל'ט מען ביי זיך, און אזוי אויך ביי די קינדער, דעם קדושים תהיו, אז אפילו אין די ענינים גשמיים זאל זיין קדושה, ווארום מען האט די פעסטע אמונה אז אויך די גשמיות פון אידן איז פארבונדן מיטן קדוש אני.

און ווי ער זאגט ווייטער אין פרשה, את שבתותי תשמרו ומקדשי תיראו, סמך שבת למקדש, אז דורך דעם שבתותי תשמרו פועל'ט א איד אז אלע ענינים זאלן זיין א משכן ומקדש לו יתברך.

(חשיחת אחש"פ, תשי"ז)

האותיות אות קדושה בהגהה ד"ה	תהלים קמו, יט"כ.	ד	בספר חרדים (בשם גאון ורשב"ץ)
והנה מוסיף על הראשונות (פט, א)	מאור עינים על התורה.	ה	שזהו מצות עשה. ובפירוש הרמב"ן
משמע קצת שכן הוא בזוהר.	בראשית יח, יט.	ו	שזהו - מצוה כללית. וראה גם כן ספר
סנהדרין נח, ב.	חינוך מצוה לא"ב.	ז	המצות להרמב"ם שרש ד'.
סנהדרין נח, ב. (א)	ירמ' י, ב.	ח	ב, כו. זע תניא פרק מו.
חינוך שם.	פרד"ס שער יב, פרק ב. ובשל"ה שער	ט	ג) שמות לג, טז.

KEDOSHIM II | קדושים ב

Adapted from a *sichah* delivered on the second day of Shavuos, 5718 (1958)

Introduction

Generally, when we speak of things we love, we think of things that bring us pleasure. The very Hebrew word for love, *ahavah*, teaches us to view love differently. *Ahavah* has as its root the word *hav*, which means “give.” Loving involves giving – not merely things, but giving of ourselves.

In the *sichah* that follows, the Rebbe elaborates on the concept of *ahavas Yisrael*, “loving our fellow Jew,” which the Baal Shem Tov called an “occupation,” a labor of love. Rather than passively waiting for opportunities to present themselves, we are called to actively immerse ourselves in seeking ways to express this love. We are challenged to step beyond our comfort zones and connect with others regardless of their current spiritual state.

This “occupation of love” – this unconditional sharing of both material and spiritual wealth we possess – extends beyond familiar spiritual settings into places lacking Jewish awareness and observance. Wherever we find ourselves, the Rebbe invites us to recognize our presence there as the result of *hashgachah pratis*, Divine Providence. Each place we are found should be seen as a Divinely orchestrated opportunity where G-d has placed us to lovingly help others deepen their connection to Him and His Torah.

An Occupation of Love

A Transformative Teaching

1. My father-in-law, the Rebbe Rayatz, related three teachings that the Berditchever Rebbe, Rav Levi Yitzchak, heard from the Baal Shem Tov.¹ One of these teachings is a commentary on our Sages' statement,² "Any Torah study that is not accompanied by *melachah* ("labor") will ultimately be nullified."

Extending the meaning of the term, *melachah* ("labor"), the Baal Shem Tov explained that, more particularly, this refers to laboring in and occupying oneself with *ahavas Yisrael* ("the love of one's fellow Jews").³ For Torah study to endure, it must be accompanied by active involvement in *ahavas Yisrael*.

This teaching affected Rav Levi Yitzchak deeply, so much so that he conducted himself in such a manner throughout his life, continually engaging and immersing himself in *ahavas Yisrael*.

א. דער רבי דער שווער האט דערצייילט וועגן דריי תורות וואס דער בארדיטשעווער האט געהערט פון בעל שם טוב. איינע פון די תורות איז:

כל תורה שאין עמה מלאכה סופה בטלה.^י מלאכה מיינט התעסקות אין אהבת ישראל. בכדי די תורה זאל האבן א קיום, מוז צו איר זיין התעסקות אין אהבת ישראל.

און די תורה האט גע'פועל'ט אויפן בארדיטשעווער אז זיין הנהגה כל ימיו זאל זיין, התעסקות אין אהבת ישראל.

Of Universal Relevance

2. The fact that this story has reached us proves that it is relevant to us. Since everything happens through *hashgachah pratis* (Divine Providence), it is obvious that it is intended to teach us a lesson in our Divine service.⁴

The Alter Rebbe taught that *Chassidus* was not meant to be restricted to a particular sect or faction but was intended for all Jews. The rationale is

ב. פון דעם וואס דער סיפור איז דערגאנגען צו אונז, איז א ראיה אז ער איז אונז נוגע. ווארום אלץ איז דאך בהשגחה פרטית - צוליב א הוראה אין עבודה.

פונקט ווי אויף דעם קללות ענין התסידות האט דער אלטער רבי געזאגט, אז עס איז ניט פאר א כתה ומפלגה נאר פאר אלע אידן,

1. *Sefer HaSichos Kayitz* 5700, p. 11.

2. *Avos* 2:2.

3. In 5719 (1959), the year the *sichah* was published, on that *Shabbos*, the second chapter of *Pirkei Avos* was studied. That chapter contains

the teaching cited in the previous footnote. Also, the *sichah* relates to *Parshas Kedoshim* because that Torah reading contains the command (*Vayikra* 19:18), "Love your fellowman as yourself."

4. The logic behind that conclusion

is based on the final *mishnah* in Tractate *Kiddushin*, "I was created solely to serve my Creator." As such, the fact that a person sees or hears something is intended as a Divine lesson contributing to that purpose. See *Likkutei Sichos*, Vol. 26, p. 198.

that *Chassidus* is a preparation for the Future Redemption⁵ – and that redemption will encompass all Jews. Consequently, *Chassidus*, which serves as the preparation for the Future Redemption, is also equally relevant to all Jews. Similarly, *ahavas Yisrael*, which comprises the entire Torah⁶ – and which the Baal Shem Tov established as a fundamental principle of *Chassidus* – relates to all Jews.

- ווארום חסידות איז דאך אַ הַכְנָה צו דער גאולה העתידה⁵, וואס זי וועט זיין פאר אלע אידן; במילא איז אויך די הַכְנָה צו דער גאולה העתידה, חסידות, פאר אלע אידן -

אזוי איז אויך אהבת ישראל, כְּלִלוּת כָּל הַתּוֹרָה⁶ - און דער בעל שם טוב האט עס קובע געווען אלס אַ יסוד אין חסידות - נוגע לְכָל יִשְׂרָאֵל.

Everyone a Rich Man

3. Every Jew must engage in *ahavas Yisrael*. Each of us must be a giver, contributing to other Jews. Doing so benefits the giver as well, as our Sages⁷ commented on the verse,⁸ “The poor man and the man of schemes meet together; G-d enlightens the eyes of both,” and, “The rich and the poor meet; G-d is the maker of them all.”⁹ Just as these verses apply to the materially poor and rich, they also apply to the spiritually poor and rich. When a rich person contributes to a poor person, G-d gives to the rich person as well. Similarly, when a person who is spiritually rich shares wisdom with one who lacks it, “G-d enlightens the eyes of both,” granting the one who is spiritually wealthy additional wisdom.

ג. יעדער איד דארף טאן אין אהבת ישראל צו משפיע זיין אויף א צווייטן אידן, און דאס איז א תועלת אויך פאר אים אליין, כמאמר רז"ל על פסוק רש ואיש תככים נפגשו מאיר עיני שניהם ה' כו' עשיר ורש נפגשו עושה כלם ה', און אזוי ווי אין רש ועשיר אין גשמיות איז אויך אין רש ועשיר אין רוחניות, אז דורך השפעת העשיר לרש גיט דער אויבערשטער אויך דעם עשיר.

די משנה¹⁰ זאגט: אינהו חכם הלומד מכל אדם. דאס הייסט אז יעדער האט אן ענין וואס מען קען זיך פון אים אפּלערנען, ממילא איז דאך יעדער אן עשיר אין זיין ענין. מאנט מען ביי אים ער זאל דאס געבן צו א צווייטן וועמען דאס פעלט, און דורך דעם וועט אויך ער באקומען מלמעלה וואס אים פעלט.

The Mishnah¹⁰ states, “Who is wise? One who learns from every person.” This means that everyone possesses some quality from which others can learn. Consequently, everyone is “wealthy” in their particular area. Therefore, each person is expected to share his riches with another who lacks them; through this, he too will receive from Above what he himself lacks.

5. See *Sichas Simchas Torah*, 5690 (*Likkutei Dibburim*, Vol. 2).

6. *Shabbos* 31a. See *Tanya*, ch. 32.

7. *Temurah* 16a.

8. *Mishlei* 29:3.

9. *Ibid.* 22:2.

10. *Avos* 4:1.

Never to Rest

4. This concept is explicitly stated in the Talmudic passage cited previously. When one refrains from sharing his wealth – whether material or spiritual – he will not experience that “G-d enlighten[ing of] the eyes of both,” the assistance granted from Above. Moreover, as the Talmud concludes there, if the one who is “rich” refrains from sharing, he will become poor. Thus, it is understood that Torah study without *ahavas Yisrael* “will ultimately come to naught.”

The Baal Shem Tov’s teaching further explains that for Torah to endure, *ahavas Yisrael* in a basic sense is not sufficient. *Malachah*, “labor,” is necessary – as the Baal Shem Tov said, one must be “occupied” with *ahavas Yisrael*.

My revered father-in-law, the Rebbe Rayatz clarified the meaning of “occupation” with an analogy¹¹ of a person who runs a business. A businessman does not sit at home with his merchandise waiting for someone to find out what he possesses, learn its value, and then come to buy it. That is not the way a businessman operates.

He opens a store and hangs up a sign so that all the passersby know that he has merchandise for sale. Nor does he remain content with this. He goes around publicizing the quality of his goods, trying to convince others to become his customers. He undertakes all sorts of endeavors so that people will buy from him.

The Rebbe Rayatz used this analogy to explain what it means to be occupied in the Torah and its *mitzvos*. However, the same concept applies regarding being occupied with

ד. דאס איז דאך אן ענגן וואס שטייט בפירוש אין גמרא, אז דורך דעם וואס עס פעלט די השפעה אויף דעם צווייטן פעלט דער מאיר עיני שניהם הוי', דער עזר שמלמעלה, און נאך מער - ווי עס ווערט דאךט אויסגעפירט - אז פון דעם עשיר ווערט אן עני. איז דאך פארשטאנדיק אז תורה אן אהבת ישראל סופה בטלה.

דער בעל שם טוב האט נאך מבאר געווען, אז בכדי די תורה זאל האבן א קיום, איז ווייניק אהבת ישראל סתם, נאר עס דארף זיין אין דעם מלאכה, וכלשון הבעל שם טוב, התעסקות אין אהבת ישראל.

דעם טייטש פון התעסקות דערקלערט כבוד קדשת מורי וחמי אדמו"ר¹¹ אז דאס איז געגליכן צו א געשעפט. א בעל עסק מיינט ניט אז ער זיצט ביי זיך אין הויז מיט זיין סחורה און ווארט ביז עמעצער וועט זיך דערוויסן אז ביי אים איז דא סחורה און וועט וויסן איר מעלה, און וועט קומען צו אים קויפן - ניט דאס איז דער סדר פון א סוחר. דער סוחר עפנט א קראם (סטאר) וואו עס גייען פארביי א סך מענטשן און ער הענגט אויף א שילד, אז אלע פארבייגייער זאלן וויסן אז ביי אים געפינט זיך סחורה. דערמיט באנוגענט ער זיך נאך ניט. ער גייט אום און איז מפרסם און דערציילט די מעלה פון זיין סחורה, און רעדט אײן מען זאל ביי אים קויפן; ער טוט כל מיני השתדלות, מען זאל זיין סחורה קויפן.

דער רבי האט גערעדט דעמאלט בענגן עסק התורה והמצוות. דאס זעלבע איז אויך בהנוגע התעסקות אין אהבת

11. See the *maamar* entitled *Haskeis U'Shema*, 5693 (*Sefer HaMaamarim Kuntreisim*, Vol. 1, p. 514ff.)

ahavas Yisrael. We must employ all types of efforts to do a favor for a fellow Jew, sharing with him what we have, explaining to him how precious the Torah and its *mitzvos* are.

Needless to say, this also includes the teachings of *Chassidus*. One must undertake all sorts of efforts so that a Jew will hear a chassidic teaching.

Nor should we remain content with this. We must transform the recipient into a source of influence for others.¹² For only when one's students themselves become teachers does one truly know that his teachings were received and internalized by them.

This is also the implication of the expression, "When your wellsprings will spread outward..." A wellspring flows outward. As *Rambam*¹³ explains, this is the difference between a spring and a pool. A pool has a different and inferior *halachic* status than a spring because, in contrast to a spring, the water in a pool remains stationary and does not flow further. By contrast, a spring flows further unceasingly.

Unconditional Assistance

5. One of the means of bringing a fellow Jew closer to his Jewish roots is to perform a favor for him even in his material affairs. Firstly, such an act is also included in *ahavas Yisrael*. However, aside from that, it also helps draw the other close spiritually.

Needless to say, we should not make one dependent on the other, waiting to see if helping the other materially will affect him spiritually, giving our material assistance conditionally. Instead, we must help others materially without stipulating any conditions. This is the breakthrough that the Baal Shem

ישראל. מען דארף לייגן כל המיני השתדלות אויף טאן א אידן א טובה, משפיע זיין אים דאס וואס מען האט, מסביר זיין אים די טייערקייט פון תורה ומצוות, פארשטייט זיך, תורת החסידות אריינגערעכנט, און טאן אלע מיני השתדלות אז א איד זאל הערן א ווארט חסידות. און דערמיט זיך ניט באנוגענען, נאר מען דארף נאך יענעם מאכן פאר א טופח על מנת להטפוח, ווארום ערשט דאן ווען זיינע מקבלים וועלן אויך ווערן משפיעים וועט מען ויסן אז זיין השפעה איז אין זיי נקלט געווארן.

און ווי דער דיוק הלשון יפוצו מעינותיה חוצה. מעינו (א קוואל) גייט אויך ווייטער. ווי דער רמב"ם זאגט וועגן בריכה, אז בריכה האט ניט קיין דין פון א מעין, אויב עס שטעלט זיך אפ און גייט ניט ווייטער.

ה. איינע פון די עניני ההשתדלות צו מקרב זיין א אידן איז טאן יענעם א טובה אויך בגשמיות. אויסער דעם וואס דאס אליין גייט אריין אין אהבת ישראל, העלפט דאס אויך צו מקרב זיין יענעם לרוחניות. מען דארף ניט ווארטן און תולה זיין גשמיות אין רוחניות דוקא, בתנאי כו', נאר מען דארף טאן אויך בגשמיות, ניט שטעלנדיק קיינע תנאים, וואס דאס איז דאך געווען דער אויפטו וואס איז נתחדש געווארן פון בעל שם

12. The translation in the main text conveys the intent of the Rebbe's words, not their literal meaning. The Rebbe is borrowing a Talmudic

idiom (*Gittin* 16a, *et al.*), *tofach al manas lihaf'ach* which literally means "moist to the extent that it will impart its moistness to others."

13. *Hilchos Mikvaos* 9:9.

Tov brought about in the path of Divine service carried out by his company of hidden *tzaddikim* (“righteous men”) in 5472 (1712).¹⁴

טוב אין דעם דרך העבודה פון די צדיקים הנסתרים בשנת תבוא עליו ברכה.¹⁵

When the Giver Receives

6. If involvement in *ahavas Yisrael* is demanded of everyone, how much more so does this apply to those whom Divine Providence has brought to a place where the observance of the Torah and its *mitzvos* is minimal. “In a place where there are no men,” they have an obligation – and privilege – to “strive to be a man.”¹⁵ The intent is that in a place where no one has risen to the task, every person should strive to do so.

There are those who assert, “It is preferable that I safeguard myself; I will flee from such a place, and I will save my soul.” A person who adopts such an approach should know that he is shirking his responsibility; he must know that reaching out to another Jew in his present location is a matter of *pikuach nefashos* (“saving lives”) – and when it comes to saving lives, it is forbidden to make such calculations. Since Divine Providence has brought him to that place, it has endowed him with a mission and, simultaneously, has empowered him with the strength necessary to transform that place into a center for the Torah and its *mitzvos*.

The *Gemara*¹⁶ relates that Rav, Rabbi Kahana,¹⁷ and others went from *Eretz Yisrael* to Babylon. Their descent to Babylon was providential; G-d arranged circumstances that necessitated their coming there. Now, at that time, there were several places in Babylon where the observance of certain commandments – Shabbos, the prohibition against

ו. אויב ביי אלעמען מאנט מען התעסקות באהבת ישראל, איז מכל שכן ביי די וועמען די השגחה העליונה האט געבראכט אין אן ארט וואס תורה ומצוות איז דארטן במיעוט. במקום שאין אנשים ליגט אויף זיי א חוב (און זכות) פון השתדל להיות איש.¹⁵

און דאס וואס ער טענה'ט אז ער וועט באווארענען זיך אליין, ער וועט פון דארט אנטלויפן ואני את נפשי הצלתי, - זאל ער וויסן אז דאס איז אן ענין פון פקוח נפשות, און בשעת עס האנדלט זיך וועגן פקוח נפשות טאר מען אזעלכע חשבונות ניט מאכן. וויבאלד אז די השגחה עליונה האט אים אהין געבראכט, האט זי אויף אים ארויפגעלייגט א שליחות, און אים געגעבן כחות, צו מאכן דעם ארט פאר א מקום תורה ומצוות.

די גמרא¹⁶ דערציילט אז רב ורב כהנא וכו' זיינען געקומען קיין בבל, דאס הייסט דער אויבערשטער האט מזמין געווען אזוינע סבות זיי זאלן מוזן אהין קומען. אין בבל זיינען דאן געווען א צאל ערטער וואו עס האט געפעלט די אפגעהיטקייט אין פארשידענע ענינים, - שבת,

14. See *Likkutei Dibburim*, Vol. 3, p. 386.

In the main text, the Rebbe mentions the year 5472, as an acronym for the Hebrew phrase תבוא עליו ברכה, meaning, “May blessings rest upon him.”

Before he emerged as a leader of the Jewish people, the Baal Shem Tov organized a company of hidden *tzaddikim* who spread among the Jewish community, seeking to offer both material and spiritual assistance of the common people.

15. *Avos* 2:5.

16. *Eruvin* 6a, 100b; *Chulin* 110a; *Talmud Yerushalmi, Shekalim* 7:2.

17. See *Talmud Yerushalmi, Berachos* 2:8.

mixing meat and milk, and the like – was lacking. Our Sages¹⁶ described these places with the term *bik'ah* – which means a valley, an open area, a place that is lower than the level ground around it. Upon arriving there, Rav established a safeguard, upgrading the observance of the Jews there.

Like all stories related by our Sages, this story is not merely a point of history, but an instruction for life. A Jew must know that when he comes to a particular place, it is through *hashgachah pratit*. The intent is that he should transform that place into a center for Torah and *mitzvos*; it is incumbent on him to be conscious that this is the purpose of his mission.

Through acts of *tzedakah* (“charity”), providing another Jew with his needs, whether they be material or spiritual, “*tzedakah* [will] elevate a nation,”¹⁸ meaning that by giving, he will also receive. As the Alter Rebbe teaches,¹⁹ giving *tzedakah* “makes one’s mind and heart a thousandfold more refined.” Similarly, our Sages²⁰ relate, because “you have revived the soul of a poor person; tomorrow, G-d will revive you, your son, and your daughter.”

This refers to the personal benefit to be granted to a person for his efforts to help others. Beyond this, those efforts will have an encompassing effect, helping bring about the collective redemption of our people. As promised to the Baal Shem Tov,²¹ through spreading the wellsprings of *Chassidus* outward, “the master [*Mashiach*] will come.” May this promise be realized speedily in our days. *Amen*.

בְּשֵׁר בְּחֶלֶב וְכוּ', אִין ווי אַזא אָרט ווערען באצייכנט בלשון רז"ל¹⁶ מיטן נאמען בקעה - א טאל א מְקוּם פּרוּץ - אן אָפּענער אָרט, אן אָרט וואס איז נידעריקער פון דער גלייכער אויבערפלאך. און קומנדיק אהין האט ער דארט אויפגעשטעלט א גדר.

ווי אלע סיפורי רז"ל איז אויך דער סיפור ניט קיין ענין פון דברי הימים (היסטאריע) ויהדומה, נאר אן אנווייזונג אין לעבן. א איד דארף וויסן אז ווען ער קומט אין א געוויסן אָרט איז דאס בְּהַשְׁגָּחָה פְּרִטִית, ער זאל מאכן דעם אָרט פאר א מְקוּם תּוֹרָה וּמִצְוָה, און ער דארף וויסן אז דאס איז די כּוֹנֵן פון זײַן שְׁלִיחוֹת.

און דורך מעשה הצדקה בגשמיות אדער ברוחניות, איז צדקה תּוֹרָמָם גוי, שְׁנַעֲשִׂים מוֹחוֹ וְלִבּוֹ זָכִים אֶלְפֵי פְּעֻמִּים כְּכֹהֵל¹⁸, ווי דער מאמר רז"ל¹⁹: אַתָּה הַחַיִּית נַפְשׁוֹ שֶׁל עֲנִי, לְמַחֵר וְעַתָּה דְּעַר אויבערשטער מַחִיָּה זײַן דיר, דײַן זון און דײַן טאכטער.

דאס איז דאך א טובה און א תועלת פּרִטִית וואס ער וועט דערפון האבן. אויסער דעם, וועט דאס מיטהעלפן ברענגען די גאולה הכללית, און ווי די הבטחה²⁰ אז דורך הפצת המעיינות חוצה - קא אַתִּי מֵר בַּעֲגָלָא דִּידֵן בְּקִרְוֵי מִמֶּשׁ. אָמֵן.

(משיחת ב' דחג השבועות, תשח"ו)

18. *Mishlei* 14:34.

19. *Torah Or*, p. 1b.

20. *Midrash Tanchuma, Parshas*

Mishpatim, sec.15.

21. See *Sichas Simchas Torah*, 5690 (*Likkutei Dibburim*, Vol. 2), where these concepts are explained at

length. See also the letter of the Baal Shem Tov to his brother-in-law, Rav Gershon Kitover, printed at the beginning of *Kesser Shem Tov*.

לח) תורה אור א, ב.	ואילך).	כו) אבות פרק ב משנה ב.
לט) תנחומא משפטים על פסוק אם כסף תלוה.	לג) הלכות מקואות פרק ט הלכה ט.	כח) ראה להלן בהערה מ.
מ) ראה בארוכה לקוטי דיבורים ח"ב שיחת שמח"ת תר"ץ.	לד) זע לקוטי דיבורים חלק ג עמוד שפז.	כט) שבת לא, א. וראה תניא פל"ב.
	לה) אבות פרק ב משנה ה.	ל) משלי כט, יג. שם כב, ב. תמורה טז, א.
	לו) עירובין ו, א. שם ק, ב. חולין קי, א.	לא) אבות פרק ד משנה א.
	ירושלמי שקלים פרק ז הלכה ב.	לב) ד"ה הסכת ושמע תרצ"ג (ספר המאמרים קונטרסים - א' ע' 514
	לז) שם.	

KEDOSHIM III | קדושים ג

Adapted from a *sichah* delivered on *Shabbos Parshas Shemini*, 5712 (1952)

Introduction

We often calculate the “cost” of helping others in terms of time lost for our own pursuits. Yet Jewish wisdom offers a profound paradox: this world is an “upside-down world” where appearances deceive and the spiritual balance of cause and effect operates by different rules. There are times when what appears as a selfless act turns out to be self-beneficial beyond what we could ever have conceived.

We may hesitate to invest time in another’s spiritual growth, calculating that the time spent teaching others may diminish our own spiritual advancement. The *sichah* that follows suggests the opposite – that by drawing another Jew closer to Torah, we forge connections that transcend ordinary time and space, potentially elevating ourselves in ways we could never achieve otherwise.

The *sichah* also invites us to see a horizon beyond our immediate setting. Every time we share Torah with another Jew, we become a living link in the unbroken chain extending from Moshe at Sinai. We aren’t merely individuals choosing to help others; we are conduits of a spiritual inheritance that has sustained our people for millennia.

The Living Chain of Our Torah Heritage

Teaching Brotherhood

1. *Ahavas Yisrael*, the love of our fellow Jews, is also alluded to in the *mishnah*,¹ “All Israel have a portion in the World to Come,” which we recite as an introduction to the recitation of *Pirkei Avos*, and in the first *mishnah* of that tractate,² “Moshe received the Torah from Sinai.”

We study the tractate of *Avos* on the *Shabbosos* between Pesach and Shavuot to prepare to receive the Torah. The beginning of this preparation – involvement in *ahavas Yisrael* – is alluded to in these two *mishnayos*.

א. דער פֿריערדיקער ענין איז אויך מְרוֹמָז אין דער מִשְׁנָה: כֹּל יִשְׂרָאֵל יֵשׁ לָהֶם חֵלֶק לְעוֹלָם הַבָּא, וְעוֹלָמֵךְ מֵעַן זָאגְט אֲלֵס אֵן הַקְּדָמָה צו פֶּרְקֵי אֲבוֹת, און אין דער עֲרֻשְׁטֵער מִשְׁנָה, מֹשֶׁה קִבֵּל תּוֹרָה מִסִּינַי.

די מִסְכַּת אֲבוֹת לְעִרְנֵט מֵעַן דָּאךְ אין די שְׁבֻתִים צווישן פֶּסַח און שְׁבוּעוֹת, ווי אַ הֲכָנָה צו קִבְּלַת הַתּוֹרָה, איז דער אָנהויב פֿון דער הֲכָנָה - הַתְּעַסְקוֹת אין אֲהַבַת יִשְׂרָאֵל, וואָס דאָס איז מְרוֹמָז אין די צוויי דערמאָנטע מִשְׁנוֹת.

Undreamed of Reciprocation

2. A person might protest, “Why should I devote my time to helping another person? I could better use that time to sit and study Torah myself.”

That question can be answered by pondering the implications of the teaching, “All Israel have a portion in the World to Come.” We cannot know whose stature in that realm will be loftier. Possibly, the person one is helping is on a loftier spiritual level. After all, this world is an “upside-down world.”³ One may think that he is higher than the other and calculate that it is not worth his time to devote himself to the other. However, the World to Come is a “clear world”; there, the opposite may turn out to be true.

ב. מֵעַן קען דאָך טִעֵנְהוּן, צו וואָס זאָל איך אָפּגֵעֵבֶן מִיין צײַט אויף יעֲנֵעַם, פֶּאָר דער צײַט קען איך דאָך בְּעִסְעֵר זײַן און לְעִרְנֵעַן, - אויף דעם איז די אָנווייזונג, כֹּל יִשְׂרָאֵל יֵשׁ לָהֶם חֵלֶק לְעוֹלָם הַבָּא - מֵעַן קען נִיט וויסן ווער עס איז הֶעֱכֵר, עס קען זײַן אז יעֲנֵעֵר איז הֶעֱכֵר פֿון אים. עוֹלָם הַזֶּה איז דאָך אַן עוֹלָם הַפּוֹךְ^{מא} - אַ פֶּאָרְקֵערטֵע וועלט, - מײַנט ער אַז ער איז הֶעֱכֵר פֿון יעֲנֵעַם און מֵאֲכַט חֲשׁוֹנוֹת אז עס איז נִיט כְּדָאי צו אָפּגֵעֵבֶן זיך מיט יעֲנֵעַם. עוֹלָם הַבָּא איז אַן עוֹלָם בְּרוּר - אַ קלאַרע וועלט - דאָרט קען זיך גאָר אַרויסווייזן פֶּאָרְקֵערט.

1. *Sanhedrin* 10:1.

2. *Avos* 1:1.

3. See *Pesachim* 50a.

One must always judge another favorably. Thus, we should view all the Jews with whom we are in contact as certainly having a portion in the World to Come. However, there may be a question regarding our own selves. After all, “self-love covers all transgressions,”⁴ and we are taught,⁵ “Do not believe in yourself...” Who can truly appraise his own spiritual state? By contrast, another person must always be seen in a positive light.

Now, picture this scenario: One person does a favor for another in this world. When the two reach the World to Come, the other will seek to repay him. Who knows where each of these persons will be! The one who was the teacher in this world may be in a lower place in the World to Come. There is even a possibility of a student being “in *Gan Eden* (“the spiritual Garden of Eden”) while his teacher who taught him Torah and brought him to the life of the World to Come⁶ is in *Gehinnom* (“purgatory”).⁷

Now, think, the instruction one gave a student can cause that afterwards the teacher will be elevated and brought to the student. When one draws another Jew close to the Torah, thereby becoming his teacher, then in the World to Come, that person will claim, “I cannot be without my teacher.” Accordingly, because of the person he drew close to the Torah, the teacher as well will be taken out of *Gehinnom* and placed in *Gan Eden*.

It Can Happen Now

3. This motif has been applicable throughout Jewish history. But, now, the situation has changed radically and it is no longer necessary to wait until after one hundred and twenty years⁸ (i.e., until after one reaches the World to Come).⁹ Instead, the other will be able to repay the favor in this world. *Mashiach* is about to come. It is possible at any moment, as it is written, “Behold, he stands behind our wall.”¹⁰ One of the fundamental principles of our faith is to “await [*Mashiach*’s] com-

אלע אידן מיט וועלכע ער האט צו טאן, האבן זיכער א חלק אין עולם הבא. יענעם דארף מען דאך אלעמאל דן זיין לכף זכות. אויף אים אליין קען זיין א שאילה. עס איז דאך על כל פשעים תכסה אהבת עצמו, ואל תאמין בעצמך כו'. איז אויב ער וועט אים איצטער טאן א טובה, וועט ער אים אפצאלן לעולם הבא, הוא בגן עדן ורבו שלמדו תורה והביאו לחיי עולם הבא בגיהנם - קען דאס פועל'ן אז מען נעמט ארויס זיין רבי'ן צוליב אים. אויב ער וועט מקרב זיין יענעם, וואס דורך דעם וועט ער ווערן יענעמס רבי, איז אין עולם הבא וועט יענער טענה'ן: איך קען ניט זיין אן מיין רבי'ן, און צוליב יענעם וועט מען אויך אים ארויסנעמען פון גיהנם און אוועקזעצן אין גן עדן.

ג. אזוי איז געווען אלעמאל. איצטער דארף מען ניט ווארטן אויף לאחר מאה ועשרים שנה, נאר יענער קען אפצאלן אויף דער וועלט. עס איז דאך הגה זה עומד אחר כותלנו, משיח האלט אט־אט ביים קומען, אחכה לו

4. Cf. *Mishlei* 10:12.

5. *Avos* 2:4.

6. See *Bava Metzia* 33a.

7. See *Yoma* 87a.

8. Commonly considered the maximum lifespan for man according to Jewish tradition. See *Malbim*, *Bereishis* 6:3.

9. Here, in contrast, to the previous

mentions of the term, the World to Come, the intent is not the afterlife, but the Era of the Resurrection.

10. Cf. *Shir HaShirim* 2:9.

ing every day.”¹¹ This means that not only the youngest of this group, but also the eldest, will see *Mashiach's* coming in his days. Thus, the other will be able to repay the favor in this world.

בְּכֹל יוֹם שָׂכַבָּא. אֲוֹן נִיט נָאָר דְּעַר אֵינְגִסְטֵעַר
פֿון דְּעַר חֲבוּרָה נָאָר אֲוִיךְ דְּעַר עֲלֵטְסְטֵעַר
פֿון דְּעַר חֲבוּרָה וועט בִּימִיו קומען מְשִׁיחַ,
וועט דאָךְ דִּי טוֹבָה וואָס יעֲנֵעַר וועט אַים
צוריק־צאלן קענען זײַן אֲוִיךְ דְּעַר וועלט.

Links in the Chain

4. Although bringing another person closer to the Torah is an impressive accomplishment, one must be careful not to think that his achievement is of his own doing, that “my strength and the might of my hand have brought me this success.”¹² He needs to remember – as is understood from the aforementioned *mishnah* – that the ability to effectively communicate the Torah to others comes through the power of Moshe. Moshe was “a lover of the Jewish people.”¹³ He transmitted the Torah to Yehoshua,¹⁴ and Yehoshua to the Elders, and the Elders to the Prophets.¹⁵ This process has continued until today’s Rebbeim, who represent “the extension of Moshe in every generation.”¹⁵ From them, the potential is granted to every Jew to teach and influence others.

ד. ווען מען טוט מיט יענעם, דאָרף
מען אָבער באַוואַרענען מען זאל נִיט
מיינען אז כּחֵי וְעֵצִים יְדֵי עֲשָׂה לִי אֶת הַחֵיל
הַזֶּה, מען דאָרף גְּעִדְעֵנְקֵן - ווי עס איז
פאַרשטאַנדיק פֿון דְּעַר דְּעַרמאַנטער מְשִׁנָּה
- אז דאָס איז בְּכַחוּ שֶׁל מֹשֶׁה וואָס אֲוִיב
יִשְׂרָאֵל הָיָה וּמִסֵּרָה לִיהוֹשֻׁעַ¹⁴ ויהושע
לְזִקְנִים וְזִקְנִים לְנָבִיאִים און אזוי ווייטער
בִּיז רְבוּתֵינוּ שֶׁבְּכָל דּוֹר וְדוֹר - אַתְּפִשְׁטוּתָא
דְּמֹשֶׁה שֶׁבְּכָל דָּרָא וְדָרָא¹⁵ כּו'.

(משיחת ש"פ שמיני, תשי"ב)

11. The common rendition of the Twelfth of *Rambam's* Thirteen Principles of Faith that is printed in many *siddurim*.

12. Cf. Devarim 8:17.

13. *Menachos* 65a.

14. See *Eruvin* 22b. These sources speak of Moshe and Yehoshua respectively as “lovers of Jewish people.” It could be said that the Rebbe is implying that together with

the Torah that they imparted to the coming generations, Moshe and Yehoshua also imparted the quality of loving the Jewish people.

15. *Tikkunei Zohar, tikkun* 69.

CREDITS:

Copyright by Sichos in English

Rabbi Eliyahu Touger
Rabbi Sholom Ber Wineberg
Translators

Rabbi Sholom Zirkind
Rabbi Zalmy Avtzon
Content Editors

Uriella Sagiv
David Hendler
Copy Editors

Yosef Yitzchok Turner
Typesetting

Spotlight Design
Layout and Cover

Mayer Preger
Advisory Board

Rabbi Shmuel Avtzon
Director, Sichos In English

הרה"ת ר' משה יהודה בן ר' צבי יוסף ע"ה
Rabbi Moshe Kotlarsky OBM,
whose commitment has brought this sacred initiative to fruition

